

השותפין

פרק ראשון

בבא בתרא

טו

עין משפט
טר מצוה

קל א מוי פירג תכל
תכלה תכלה ו תפין
כבשות סמב עטין יט
פוישע איה טיי הכה
סעף ו (גברג אלפס פק
ד' זעגלס דף עט]

מוקים ויפטמו בני דורו שהאריכו ימים אחריהם כהנו ישיעיה שגרנו
מנשה י ולא כתב ספרו שלא היו הגבאים סתבים ספריהן ולא לפי
מנון: משלי קטלו: דכתיב בספר משלי (בד) אשר העניקו ראשי מוקיה
וגו' ועל שחקיה גרם להן לעסוק בתורה כדאמרין בחלק (סנהדרין דף
סד) "ענן מרוב על פתח בית האדרת תורה אור
כ' נקרא הדבר על שמו: אנשי
כנסת הגדולה מני זכריה ומלאכי
וזכבל ומרדכי וחכריהם: כנסו
ימוקאל - כנסתה בגולה ואינו יודע
למה לא כתבו ימוקאל בעלמו אם לא
מפני שלא נהנה נבואה לכתוב בתורה
לארץ וכתבם אלו לאמר שנאו לארץ
וכן ספר דניאל שהיה בגולה וכן מילת
אסתר: ושליש עשר מתוך שהיו
נבואתיהם קטנות לא כתבו הגבאים
עלמס איש איש ספרו ובלו מני זכריה
ומלאכי ורלו שרות הקדש מחלקת
שהיו הם נבואים אחרונים ועמדו
וכתבו נבואתיהם וטרפו נבואתם
קטנות עמם ועשאוים ספר גדול שלא
יאכזו ממחמת קנסם: עד לו - עד
שיחס עלמס: מסייע לוי כו' עד שייחס
עלמס - שכתב דברי הימים עד שייחסם
בו חל עלמס: ומלאך אפקים: מני הסימו:
מניא כמלא דמאר - (בל) הך לקמי
לעיל יהאשע כתב ספרו וטמנה
פסוקים שכתורה אחת כי הא תאל
ללקמיה דלמך נמי יהאשע כתבן:
דפיני פלוגתא דתנאי בהאי וימת טס
משה טו: כפני שנאמר לפנינו וכו' וכו'
מילתא קמי דקאמר "הקב"ה אומר
ומשה טכ"ב כמה שאלתי שהגבאים
טכתיבם מפי רבם: ימיו קורא אותן
כלומר אין מפסיקין בן: ימלא ר"י
יה - דלמך לא כתבם משה לפיך
כמט משאר התורה והלא כר"ס:
סוואיל וישטנו לכתוב בדמט אישתנ:
ויחאל יעקב כו' לא גרסינן לה:
ל"א (ג) גרסינן [לממניחא] ללעיל
כמנינא דעשה וקסי דקא תטיב
אברהם ואיתן האורחין ולא קא חשיב
אשך דקסבר משלשה בני קרנא הוא:
ופל אמר רב כו' גבי ויחס מכל
האדם מילתן האורחין וגו' (מלכים
ד א) ואומר וכן כך דהימן וכו' משה
אימן והוא קרא אימתר דכתיב
ביה והימן ולכלל וגו': מפי סיפן
סו - "משלל להימן האורחין" הימן
אחרינא הוא: ששנותיו ענן - איוב
שהלך ימים רבים: משל פס ללמך
ממט השנות למקטרגים על מלת דין
ואין חלס נהפם על לערו פיש פיש:
אלתא הוא: אלא מעתה ולך שין כל
וכו' וסיפיה דקרא ותהי ט' לנב:
מי סופ - ממס דכתיב ותהי:
אימל

רבינו גרשום

ליום השבת שנאמר
כשיל אום הראשון
ידי [י] וקום בני דקא
חשיב (ג) לבר מאדם
הראשון דין ו תני
י' הלוי קטוע בו
מסורתי: וסעו:
תלמידי - ירושם דברי
הימים עד ל' כולמר
הוא השב היחיד ברבי
הימים סמור הראשון
עד עצם: הימיל
וששני - מסאי תורה
שולח כתי משה בריס:
אחוני בני מסאר תורה
דחוד יקרא איתו ולא
שיני' דלמך דאמר
יהושע איתו להיני דל
קרא איתו ויהיני דל
כו' כשען דאיתו דל
דרשה כתבו: תור
הימן הו' בן בני של
שמואל: (ע' שמואל
כמלת נקיה) ר' עבא
אית לרדעי למאן
דאמר איוב ביש משה
היה - שירושם לעץ נקי
חמסא: אלא משל היה.
כמו שאמר שלמה יום
דיוקים ששעו איתם
כשעוה דרשעים ולא
ששעו הוה: שיבאו
מכלל דבימי משה
היה ולא שיעלי גולה:
לעולם שיעלי גולה

ב) נאלד דרבינו גרם
גם נתי שלמה וכו'
שאהב נתיים וליעק
ההך נומ דקמייס
לנד מהלס הרשון:

ישיב מאה
א' רבי אבהו
יקראו יתן יתן
לכניו יום יתן
י' מ' סעף חכמו
קפי נשך קטו

כנס

א' ע' כ' ז' ח' ט' י'
ק' ל' מ' נ' ס' ש' ז'
ח' ט' י' י' י' י'
י' י' י' י' י'
י' י' י' י' י'

הגהות הב"ח
(א) נס' עד כלל ספרים
אומר ומשה כונה לוי'
ויתכן אומר ממח:
(ב) רש"י דרס ל"א ככי
גרסינן למתחילתו כני
קרא הוא וגרסינן כלל
קא תטיב אברהם וכו'
משל איתן והאמר רב
ט' ומשל איתן סאורתי
דקא תטיב סאורתי
דכתיב ביה ויחל
כמט ססד:

ועל ידי שלמה בני קרחה וכו' כתב ספרו וספר
מלכים וקיות, אקה וסעפו כתבו (ימשיך
סימן) ישיעיה, משלי, שיר השירים, וקהלח צנשי
בנסת הנדלה כתבו (קנר"ג סימן) יחוקאל
ושנים עשר, דניאל וכו' ילית אסתר וכו' כתב
ספריהם של דברי הימים עד למלכות יעא ליה
ר'ב דאמר רב יהודה אמר רב לא עלה עורא
מבבל עד שירם עצמו ועלה, ומאן אסקיה?
נחמיה בן חכליה. אמר מר יהושע כתב ספרו
ושמונה פסוקים שבתורה תניא כמאן דאמר
שמונה פסוקים שבתורה ירושע כתבן (א) דתני

ייכת שם משה עבר ה' אפיש משה (מת)
כתב וימת שם משה אלא עד כאן כתב משה
מכאן ואילך כתב יהושע דברי ר' ואמר לה
ד נחמיה, אמר לו "ש אפשר ס"ת הך אות
אחת וכתבי לקוח את ספר התורה הוה: אלא
עד כאן הקב"ה אומר (ה) ומשה ואמר: אבות
מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כתב ברמע:
כמ' שנאמר להלן ויאמר להם ברוך מפיו
יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב
על הספר בדין כמאן אולא הא דא"י יהושע
בר אבא אמר רב גידל אמר רב "שמונה
פסוקים שבתורה יוד קרא אותן לימאי (ר"י
היא) ודלא בר"ש? אפילו הימא ר"ש הויאל
ואשתנו אשתנו: יהושע כתב ספרו וכתבי
יימת יהושע בן נון עבר ה' דאסקיה אלעזר
והכתבי ואלעזר בן אהרן מת: דאסקיה פנחס
שמואל כתב ספרו והכתבי וישמאל מת:
דאסקיה גר הוה והותן הנביא יוד כתב ספר
התלמי על ידי עשה וקניסו ליחשוב נמי איתן
האורחין? אמר רב איתן האורחין זה הוא
אברהם: וכתבי הכא איתן האורחין וכתבי התם
מי העיר ממות צדק (גו') קא חשיב משה
וקא חשיב הימן והאמר רב הימן זה משה:
כתבי הכא "למן" וכתבי התם "בכל ביתי"
נאמן הוא יתרי הימן הוה. ומשה כתב ספרו
ופרשת בלעם ואיוב מסייעא ליה לר' לוי בר
לרמא ורא"ד לוי בר לחמא: איוב בימי משה
היה: כתיב הכא "מי יתן אפוא ויפתחו מלי
לכותיבים התם וכו' ידע אפוא ואימא בימי
יצחק דכתיב "מי אפוא הוא הצד צד ואימא
בימי יעקב דכתיב "אם כן אפוא זאת עשו:
ואימא בימי יוסף דכתיב "אפה הם רועים"
הוא דאיקי מחוקק דכתיב "יורא ראשית לו
רמא

כי שם הלך מתחזק ספן רבא אמר איוב בימי מדגלים היה כתיב הכא איש
היה בארץ עוץ איוב שמו" וכתבי התם "היש בה עין" דמי הכא עוץ התם
עין: הדי קאמר להו משה לישראל ישנו לאותו אדם ששנותיו ארוכות כעין ומגן
על דודו כעין יתלפתה מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני ויתיב וקאמר איוב
לא היה ולא גברא אלא משל היה"ל עין אמר קרא איש היה בארץ עוץ
איוב שמו אלא מעתה וירש אי כל כי אם כבשה אית קמנה אשר קנה ויחיה
תר מי הוה אלא משל בעלמא רבא נמי בעלמא א"ב שמו ושם עירו למה!
רבי יוחנן רבי אלעזר דאמרי תרוייהו איוב מעלי גולה ההיבות מדרשו במברא
היה ביחיה נמי שנותיו של איוב משעה שנבנו ישראל למצרים ותי שיעצו?

אימא
איוב לא היה ולא גברא - האי לא סבר כר"ס לקי דלמך כב"ר איוב לא היה שכלו עליו יסורין ולא אמר הכתוב שכלו עליו לאודיעך
כמו של איוב שאלו בלו עליו היה יכול לעמוד בן דר סבר האי אמורא דאיוב היה בעולם אי"ב מאי קאמר שמו ושם עירו
למה טובה אלעזרך לאמטעיני מי הוא איש לדיק שהיה יכול לעמוד בלחץ יסורין:

לכ"ו
ח' פסוקים אחרים
מ' ח' כ' כ"ב

ל"א נו וכו' כ"ט
כדאימא יבמות מת:

לכ"ו
אמרו לו גרמא מחקי
פסוקים ודא ז"ל

לכ"ו
כך אימא כש"י דכא
ונמנמו ל' אלב בתניה
כה ד"ס מה כתבו דבר
זה בשם רש"י

לכ"ו
דמות גמולת
מ"ח איוב
מ"ג י"ב חוב
ל"ו דמות אה
ל' תנא

לכ"ו
ל"ז ח"א
ל"ז ח"ב ח"ג ח"ד
ל"ז ח"ה ח"ו ח"ז ח"ח
ל"ז ח"ט ח"י ח"יא ח"יב
ל"ז ח"יג ח"יד ח"טו ח"טז ח"טז

לכ"ו
היית מחוקק
הנאיא גאון ה'
לכ"ו וא כ"ו כ"ו ח' וכו'
לכ"ו ח' ח' ח' ח' ח'
לכ"ו ח' ח' ח' ח' ח'
(סוף ס' יוכ)